

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 77/02-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. júla 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. Sch., bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. T. Š., Advokátska kancelária, K., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I vedeným pod sp. zn. 19 C 496/01 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. Sch. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. apríla 2002 doručená sťažnosť Ing. P. Sch., bytom K. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústava“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej aj „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 19 C 496/01.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že 2. mája 2001 podal na okresný súd žalobu na ochranu osobnosti proti MAC TV, spol. s r. o., Košice, ktorá podľa jeho mienky porušila jeho osobnostné práva reportážou vysielanou v jednej z televíznych relácií. Podľa

sťažovateľa, k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy dochádzalo tým, že okresný súd v jeho veci na ochranu osobnosti nepostupoval podľa ustanovenia § 200i ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), pretože nezačal konať o veci samej najneskôr 30 dní od podania žaloby, a pretože všetko, čo do tohto termínu vykonal, spadá pod prípravu pojednávania podľa § 114 OSP. Prvé pojednávanie vytýčil okresný súd na 13. november 2001, t. j. po šiestich mesiacoch od podania žaloby. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti konštatoval, že „po tomto termíne už súd postupoval spôsobom, ktorý znaky zbytočných prietáhov nevykazuje“.

Vo svojej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že nevyužil možnosti dané mu zákonom Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov a v danom prípade nevyčerpal právne prostriedky nápravy tým, že by sa na prietahy v konaní sťažoval predsedovi okresného súdu, pretože je toho názoru, že „nejde o okolnosť, ktorá by bránila ústavnému súdu konať“.

Sťažovateľ je toho názoru, že predmetný spor nie je zložitým prípadom a ani on sám svojím správaním nemal možnosť prietahy v konaní zapríčiniť. Pokiaľ ide o činnosť súdu, podľa sťažovateľa ani korektný prístup predsedkyne senátu „nemôže ... byť okolnosťou, ktorá by ho ako inštitúciu vyvinila z konania so zbytočnými prietahmi“.

Napokon pokiaľ ide o význam a závažnosť veci pre sťažovateľa, v sťažnosti sa ústavnému súdu pripomína, že tá „je priamo úmerná rozsahu zámeru autora reportáže bezohľadne zasiahnuť do osobnostných práv ako syna prezidenta“.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vyniesol tento nález:

„Okresný súd Košice I svojím postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 496/01 porušil základné právo sťažovateľa na konanie bez zbytočných prietáhov, zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Okresný súd Košice I je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy jeho právneho zastúpenia“.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nie je ústavný súd príslušný, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo na to, aby sa jeho vec (...) prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Podľa § 200i ods. 2 OSP súd je povinný vo veciach ochrany osobnosti konať o veci samej najneskôr do 30 dní od podania žaloby.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že Okresný súd Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 496/01 porušil jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravené v čl. 48 ods. 2 ústavy tým, že najneskôr do 30 dní od podania jeho žaloby na ochranu osobnosti, teda do 2. júna 2001, o veci samej nekonal. Okresný súd prvé pojednávanie vytýčil až po šiestich mesiacoch od podania predmetnej

žaloby na 13. november 2001, po tomto termíne však podľa tvrdenia sťažovateľa „postupoval spôsobom, ktorý znaky zbytočných prierahov nevykazuje“.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Predmetná sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 24. apríla 2002. Je nesporné, že sťažovateľ o „inom zásahu“ do jeho práv, totiž, že márne uplynula 30-dňová lehota na to, aby okresný súd o jeho žalobe na ochranu osobnosti o veci samej začal konať, sa dozvedel už uplynutím tejto lehoty 2. júna 2001, pričom podľa vlastného tvrdenia sťažovateľa zbytočné prierahy v konaní mali trvať iba do 13. novembra 2001. Napriek skutočnosti, že sťažovateľ výslovne napáda zbytočné prierahy v konaní iba v šesťmesačnom období pred 13. novembrom 2001, sťažnosť podal po viac ako piatich mesiacoch od konca ním ohraničeného a napadnutého obdobia, v ktorom sťažovateľ videl porušenie jeho práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Sťažovateľ podal teda sťažnosť po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom na jej podanie. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 55/02) ochrana základného práva vrátane základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva ešte trvalo. Podľa tvrdenia obsiahnutého v sťažnosti o takýto prípad v danej veci nejde.

Z uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde predmetnú sťažnosť ako oneskorene podanú odmieta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júla 2002

